

[Victor Larsen.]

paa Grund af Englandstraktaten. Jeg har udregnet dette, og man kan roligt angive Resultatet saaledes, at i sidste Aar har det danske Forbrug sammenlignet med Tiden, før Englandstraktaten traadte i Kraft, haft en Merudgift paa 44 Mill. Kr. paa Flæsket. Men det siger man ikke det mindste om. Se, det er Forhøjelser, der kommer udefra, det er Forhøjelser, som man, naar Sandheden skal siges, er lettet over, man er over hele Linien glad over Englandstraktaten og de Priser, som er fulgt med. Men saa snart der kommer et Forslag herfra, gaaende ud paa at skabe Retfærdighed, gaaende ud paa at opnaa en Pris, som skaber Rentabilitet for en bestemt Produktionsgrens, her altsaa Smørproduktionens, Vedkommende, saa kan der drives Agitation paa det, mener man; saa hedder det sig straks, at det er Herremands- og Storgods-ejerpolitik, og jeg ved ikke hvad, skønt Forslaget ikke adskiller sig fra bestaaende Tilstande. I Virkeligheden er det saaledes, at Forhøjelsen af Margarineprisen ikke nær vil andrage de Beløb, men her har talt om. Derfor tror jeg, at den ærede Ordfører Hr. A. C. Mortensen helt skal lade være med, skal glemme ogsaa i næste Omgang at nævne dette Tal.

Maa jeg angaaende Flertalspartiernes Betænkning sige, at jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Kyed har lagt Mærke til, at man her taler om „Produktionsprisen for Smør“; det ærede Medlem Hr. Kyed tog mig for saa vidt Brødet ud af Munden, men gjorde det paa udmærket Maade, idet ogsaa jeg i høj Grad havde Lyst til at høre af det ærede Medlem Hr. Fogh som Ordfører for de Radikale, hvorledes han i Dag ser paa Spørgsmaalet Produktionsprisen, ser paa, hvorledes man skal stille sig over for det danske Landbrug med Hensyn til Opnaelse af Produktionsprisen, for jeg erindrere, at det ærede Medlem sagde til mig ved denne Sags første Behandling, at det var fuldkommen urimeligt, at det danske Landbrug nu kom og forlangte Produktionsprisen for Smørret, for det havde det i Virkeligheden aldrig faaet. Jeg har ogsaa en Del Tal til Raadighed i den Henseende. Det kan være, der bliver Brug for dem, naar det ærede Medlem har haft Ordet. Jeg vil slutte med at sige, at Hovedsynspunktet for vort Forslag er Kravet om, at Landbruget ogsaa for denne Produktionsgrens Vedkommende skal, ligesom andre Erhverv, have sine Produktionsomkostninger dækket. Dette Krav opfylder vort Forslag, hverken mere eller mindre. Jeg maa

derfor anbefale dette høje Tings Medlemmer at stemme imod det af Landbrugsministeren forelagte Forslag og at stemme for vort Ændringsforslag.

Fogh: Det centrale i det forelagte Lovforslag er, som alle vil vide, at man vil støtte Smørprisen i den for vor Smørhandel vanskeligste Periode, der i de senere Aar falder i Tidsrummet Marts til August. Midlet hertil maa være at lægge Forholdene saaledes til Rette, at vi i dette Tidsrum faar en mindre Tilførsel til det engelske Marked, der jo i de senere Aar i stedsse stigende Grad er blevet vort Hovedmarked. Jeg tænker, jeg tør sige, at vi alle er enige om, at dette maa gennemføres derved, at vi øger Forbruget herhjemme. Spørgsmaalet er da, paa hvilket Grundlag denne Øgning kan ske i den Periode, da Afsætningsforholdene i England er vanskelige. Der er vist ingen Tvivl om, at den i Forslaget foreslaaede Afgiftsfrihed for alle Mælkeproducenterne her i Landet vil være en meget stor Fordel. Enhver, der er kendt med Forholdene ude omkring i det praktiske Landbrug, vil vide, i hvilken Grad det har virket irriterende for Landmændene og Mælkeproducenterne, at de skulde betale Afgift af det Smør, de selv forbrugte, og at dette i meget stor Udstrækning har medvirket til, at Smørforbruget blev mindre, samtidig med at det har virket til at skabe Utilfredshed de forskellige Mejerier imellem. Vi er derfor meget tilfredse med, at Afgiften ophæves for Mælkeproducenternes Vedkommende, og vi tror, at denne Ophævelse vil bevirke øget Forbrug. Endvidere foreslaas det, at sociale Institutioner, Børnehjem, Sygehuse o. lign., fritages for Afgiften, for at de skal gaa over til Brug af Smør i den Periode, hvor Afsætningen er vanskeligst. Da det paa dette Omraade drejer sig om et Antal af ca. 65 000 Personer, kan der næppe være Tvivl om, at denne Foranstaltning vil virke heldigt.

For det tredje foreslaas det, at Landbrugsministeren bemyndiges til at fritage den mindre bemidlede Del af Befolkningen for Afgiften. Da denne Del efter de Oplysninger, der er givet i Udvalget, vil udgøre omkring $\frac{1}{3}$ af Befolkningen uden for Landbefolkningen, vil man forstaa, at det bliver en betydelig Del af den samlede Befolkning, der bliver fri for at betale Afgift i denne Periode. Ved alt dette vil man støtte Afsætningen i ganske betydelig Grad.

Der bliver spurgt, hvorfor man ikke